

ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๒๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท.๑๑๓๑๑

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๑)
พ.ศ. ๒๕๕๕

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๑๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒
สิ่งที่ส่งมาด้วย ทำเนียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้

ตามที่ได้ส่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาต
ทำงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการ
จัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นชอบร่างระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีดังกล่าวที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกร่าง แล้วดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งสำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
ลงนามแล้ว ตามทำเนียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ส่งมาพร้อมนี้ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๑๐ ง วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและ
หน่วยงานอื่นของรัฐในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิญญู เจริญงาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๒๕๐๕๐๐๐, ๒๕๐๕๐๕๐ ต่อ ๓๐๖-๗

๒๕๐๕๐๕๕

โทรสาร ๒๕๐๕๐๕๕

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อกำหนดนิยามคำว่า “ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ” “สำนักงานภูมิภาค” และ “บริษัทข้ามชาติ” เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอตั้งสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอตั้งสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอตั้งสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้สิ้นสภาพไป อันเป็นผลเนื่องจากการที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ” “สำนักงานภูมิภาค” และ “บริษัทข้ามชาติ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ขอ” และ “ศูนย์” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

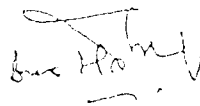
“ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ” หมายความว่า ธุรกิจที่ให้บริการเกี่ยวกับการหาแหล่งจัดซื้อสินค้าหรือบริการในประเทศไทยให้แก่สำนักงานใหญ่ การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณของสินค้าที่สำนักงานใหญ่ซื้อหรือจ้างผลิตในประเทศไทย การให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวสินค้าของสำนักงานใหญ่ที่จำหน่ายแก่ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ใช้สินค้า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ของสำนักงานใหญ่ และการรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่ทราบ

/“สำนักงาน ...

“สำนักงานภูมิภาค” หมายความว่า สำนักงานที่บริษัทข้ามชาติตั้งขึ้นในประเทศอื่น นอกจากประเทศที่จดทะเบียนเป็นสำนักงานใหญ่ โดยไม่ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศที่เข้าไปจัดตั้ง เพื่อให้ให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การติดต่อประสานงานและการทำกับ การดำเนินงานของสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกันแทนสำนักงานใหญ่ การให้คำปรึกษา และบริการในการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล การจัดการด้านการเงิน การควบคุมการตลาดและ วางแผนส่งเสริมการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการวิจัยและพัฒนา โดยไม่มีรายได้จากการให้บริการนั้น และไม่มีอำนาจรับคำสั่งซื้อหรือเสนอขายหรือแจ้งการทำธุรกิจกับบุคคลหรือนิติบุคคลในประเทศที่เข้าไปตั้ง ทั้งนี้ โดยได้รับเงินค่าใช้จ่าในสำนักงานจากสำนักงานใหญ่เท่านั้น

“บริษัทข้ามชาติ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและ เข้าไปดำเนินธุรกิจในประเทศอื่น”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

นายกรณ์มนตรี